

Původní rozhovor s Tomislavem Suničem pro Délský potápěč připravil a otázky kladl Patrik Vondrák.

Jak se jako velký znalec evropské Nové pravice díváte na rozkol mezi křídlem kolem Alaina de Benoista, nevěřící, že odchod imigrantů je možný a zastávající proto myšlenky komunitarismu a odděleného žití komunit a na druhé straně zastávající G. Fayeho věřící v možnost reconquisty a možnosti úplného odchodu neevropských přistěhovalců z kontinentu? Který pohled je vám bližší a proč?

Ten pojem nová pravice znamená všechno a nic. Ten konstrukt nevytvořil Alain de Benoist, nýbrž jeho oponenti...

Já vím, ale co myslíte, že je tedy lepší používat místo tohoto pojmu?

Já ten pojem stejně také používám, protože když ho používají ostatní, tak mi nezbude nic jiného než se s tím pojmem smířit. Ale zpátky k podstatě vaší otázky. Tou jsou imigranti a otázka, jestli je dobré a možné žít s imigranty nebo bez nich. Podstatné je si uvědomit, že se v dnešní době nedají vyhnat nějakým nařízením. Když se podíváme na zákony platné v Německu, ve Francii nebo v České republice a jinde, tak se musíme ptát, jak to chcete v dnešní situaci udělat... V historii ale byl mnohokrát vyhlášen nějaký výjimečný stav, 15 milionů Němců v r. 1945 zmizelo z východní Evropy během šesti měsíců. Tím chci říci, že všechno je možné. Historie je otevřená kniha.

Určití lidé si Alaina de Benoista vykládají nesprávně. Nejsou to Turci, nejsou Somálci atp., já je z ničeho neviním. Oni samozřejmě mohou být problematictí, jsou jimi sice přeplněné věznice, ale ti, kdo jsou primární příčinou všech těchto problémů, jsou politici a nadnárodní kapitalisté, kteří chtějí levnou pracovní sílu, kteří chtějí zředit společnost. Nemáme žádnou politickou elitu, ale plutokracii a oligarchii. Ty řídí naše země a dění ve Francii, České republice, Chorvatsku a jinde. **Tohle jsou lidé, proti kterým se musíme vymezovat.** Samozřejmě já

respektují zákony, ale co se týká imigrantů, tak až se ekonomika dostane ještě větší recese, tak ti imigranti si sbalí věci a odejdou. V dnešní době je tato otázka ale mnohem komplikovanější. Ideologie multikulturalismu, míchání ras a nadnárodní kapitalismus je sem přinesl v 60. a 70. letech 20. století a dnes tu máme velice výbušnou situaci.

Ve svém dnešním projevu budu mluvit o tom, že Jugoslávie byla případová studie dokazující, proč multikulturalismus nefunguje. V Jugoslávii multikulturalismus nefungoval, protože v 80. letech nastal ekonomický chaos a země procházela kolapsem. Uvidíme, až se do obdobné situace dostanou Francie a Německo. Už teď to v obou státech začalo a já se domnívám, že si brzy imigranti začnou také balit kufry a odcházet.

V této době nevím, kdo má pravdu (Benoist nebo Faye), ale musím zdůraznit, že ve vztahu k imigrantům jsem proti jakémukoli násilí. Tím se jednoduše lidé dostávají do těžkých životních situací a je třeba se ptát „cui bono“. Násilné akce jsou vodou na mlýn plutokratů a finančních kruhů, tedy těch, proti kterým se musíme postavit.

Pohybujete se v Nové kultuře (Nové pravici, identitárním hnutí) dlouhou řadu let. Jak byste charakterizoval posuny, které se v ní dějí? Máme na mysli její vliv na společnost, její perzekuci (ostrakizaci) ze strany systému, její možnosti se rozvíjet... Nemáte pocit, že „lépe už bylo“?

Dobře. Já jsem začal být v této oblasti poměrně pesimistický. Dříve jsem se cítil hodně obalamucený a zklamaný. Víte, myslel jsem si totiž, že za posledních 20 let se Nová pravice nebo Nová kultura stane mnohem efektivnější. Nejenom v rovině teoretické a publikační, nýbrž taky rovině politické. Domnívám se, že taková NPD a Junge Nationaldemokraten dělají dobrou práci. Oni totiž kombinují intelektuální a aktivistický přístup a to je jediné řešení, které je efektivní.

Ale jak jsem již řekl, jsem trochu zklamaný. Musíme si přiznat, že mezi pravičáky nebo patrioty – nemám lepší výrazy, tak používám tyto – máme mnoho inteligentních lidí. Co se týče inteligence, tak jsme hodně daleko před levicí. Nemáme samozřejmě přístup do médií jako oni. Máme mnohem větší problémy. Pro mě je to záhada a nerozumím tomu. Nechápu, proč existuje tolik závidivosti, žárlivosti a egoismu i mezi námi. Nevím, proč se aktivisté hádají, to je dobré jedině pro naše odpůrce.

Jste známý jako kritik monoteismu. Mohl byste nám tento svůj postoj nějak přiblížit?

Dobře. Vraťme se ke křesťanskému monoteismu, co je tam důležité: není už ani Žid ani Řek, ani muž ani žena, protože před bohem jsou si všichni rovni. Podle mě je tohle ten největší problém. Když se podíváme na historii, můžeme říct, že Římané vedli války, ale nikdy nevnucovali ostatním náboženství, to děláme my.

Podívejme se na to z pohledu demokracie a lidských práv. Když dnes otevřeně řeknete, že

nevěříte v klišé o demokracii a lidských právech, můžete přijít o práci a budou na vás koukat jako na blázna. To právě vychází z monoteistické křesťanské mentality. Všichni si musí být rovni, to je dogma, které odmítáme. Levičáci a neokomunisté nás kvůli tomu nazývají nacionalisty, fašisty, nacisty, blázny, vrahy a tak dál. **Já jen říkám: budme hrdí na to, kdo jsme a na to, co nás odlišuje od ostatních a nevnučujme jim univerzální koncept demokracie a liberalismu.** Nechme je žít si po svém. Pokud někdo chce žít v chatrčích, dobrá. Pokud chce žít na stromech, co je nám po tom?

Ta unifikace je levičácká, komunistická mentalita a sekulární odraz křesťanství, protože křesťanství bylo v podstatě rané bolševické hnutí – všichni jsou si rovni. To je ten zásadní pohled, který zastávám. Ale abych nebyl špatně chápán, nevolám rozhodně po nějakém zničení církve. Nic mi není vzdálenější. Jsem katolík, občas chodím do kostela a mám mezi křesťany dobré přátele. Je to pro mě věc kultury, ale z hlediska filosofie v tom je cosi levicového.

Když jsme se dostali k důležitému tématu lidských práv. Chtěl bych otevřít tuto otázku a říci, že se domnívám, že univerzální práva neexistují. Existují práva jednotlivých národů, společenství atd., ale ne stejná práva pro všechny. Každé společenství má vlastní kulturu, vlastní charakter, uvažování a tedy i práva, která z toho vyplývají.

Ano. Co to jsou lidská práva? To je naprosto abstraktní pojem, do kterého lze zahrnout všechno a nic. Připomíná mi to komunistický nebo orwellovský „doublespeak“. Demokracie, lidská práva: co to přesně znamená? Dám vám příklad. Zeptejte se člověka z Tel Avivu nebo Jeruzaléma, který tam přišel z New Yorku, a bude se jmenovat třeba Fleischmann: Pane Fleischmanne, jak byste definoval svá lidská práva? Dá vám nějakou odpověď. Pak popojedte do Pásma Gazy a zeptejte se nějakého Palestince, jak by definoval svá lidská práva? Ten vám dá naprosto a absolutně odlišnou definici. Když půjdete do posluchárny na Karlově univerzitě a zeptáte se 500 studentů, jak by definovali lidská práva, dostanete 500 různých odpovědí. Vždy záleží na konkrétních specifických zájmech. Jak na lidská práva pohlíží kosovští Albánci a jak Srbové?

Stali jsme se obětí nesmyslného bezobsažného pojmu. Ve jménu lidských práv se páchají ta nejhorší zvěrstva, protože jakmile svého nepřítele nepovažujete za člověka, nemá lidská práva a můžete ho zlikvidovat.

Pokud by Vás chtěl někdo z mladých následovat ve vašem aktivismu, co by měl vědět a s čím by měl počítat?

Nesmírně důležitá je otázka metodologie. Vy musíte mladým v Čechách a já zase mladým v Americe říkat jednu věc: být členem nacionalistického hnutí není otázka hobby nebo zábavy, to je váš osud! Je to vážná věc. Začněte u klasiků. Nemusíte číst nějakou rasistickou nebo antisemitskou literaturu. Čtete klasiky! Když si přečtete Friedricha Schillera, objevíte v tom mnohem víc rebelských myšlenek, než v nějaké rasistické literatuře.

Rozhodně se držte dál od čehokoliv nelegálního, to vede jen k problémům. A buďte skeptičtí. Všechno, co si přečtete v novinách, si ověřujte, protože média lžou.

Neuzavírejte se do své bubliny, což chce určitou odvahu. Prezentujte se a ukazujte lidem okolo, že nejste nějaký blázniví nacisté nebo zabijáci, ale normální lidé. Bojujte za své dědictví.

Jsou dnes v Evropě nějaké struktury, hnutí nebo iniciativy, s nimiž sympatizujete nebo nichž vkládáte naděje? Mluvil jste již o NPD... Jsou ještě nějaké?

Samozřejmě dobře znám lidi z NPD nebo Front National, zajímavý je i Vlámský blok, ty lidi sice neznám moc dobře, ale pozvali mě, tak jsem vystoupil také na jejich akci. Bohužel jsou mezi námi některé ideologické rozdíly. Například dnes mnozí nacionalisté z Rakouska, Německa nebo Holandska jezdí do Jeruzaléma, protože chtějí podporu od Izraele a Židů, aby mohli otevřeněji kritizovat imigraci. Myslím, že to je chyba. NPD dělá velice dobrou práci, že zůstává na svých pozicích. Držme se svých principů. Nemusíme být antisemité, ale ani podlézat a ukazovat Izraelcům, jak moc je milujeme. Někteří Němci, Holanďané nebo Francouzi si myslí, že když dostanou požehnání od Izraele nebo Židů, budou moci otevřeně kritizovat imigraci ve svých zemích.

Myslím, že co potřebujeme, je větší jednota evropských nacionalistů, ne spory jako třeba mezi Chorvaty a Srby. Mnozí naši chorvatští nacionalisté se nedovedou shodnout se Srby, protože je nenávidí. Tohle odmítám, protože nám to škodí. Odmítám třeba polskou nebo i českou demonizaci německého národa. To je chyba, protože si odpovíme na otázku „cui bono“, komu to prospěje?

Musíme uznávat společné evropské kořeny. Je jedno, jestli jste katolík, křesťan nebo pohan, ale jste Evropan. Jsou mezi námi rozdíly, ale musíme být jednotní a ne se navzájem obviňovat.

Kterou ze svých knih byste doporučil, aby se přeložila do češtiny jako první a proč?

Evropská nová pravice: Proti liberalismu a egalitářství, to byla má doktorská práce. Je napsaná hodně věcně, je to takový přehled mých názorů. Doporučil bych vám i *Manifest nové pravice* od Alaina de Benoista.

Tato publikace (Manifest) je přeložena do češtiny..

Výborně. Je to velice dobrá práce především pro mladé studenty, kteří hledají něco nového. Protože studenti jsou zaplavováni díly Frankfurtské školy nebo liberální školy a tady mají alternativu. Dejme jim tu možnost a nechme je v konečné fázi, ať se oni sami rozhodnou.

Vy jste učil ve Spojených státech, Chorvatsku, České republice a potkal jste tak spoustu mladých lidí. Vkládáte naděje do mladé generace v Evropě nebo do Američanů evropského původu?

Já z podstaty nejsem moc optimistický. Mezi nacionalismem v Americe a Evropě jsou zásadní rozdíly. My jsme v Evropě obvykle hrdí na svou kulturu a rozdílnost, ale v Americe zase mají mnohem méně problémů s komunikací, informováním, mobilizováním se od San Francisca přes New York po Aljašku a Alabamu a to se mi líbí. Třeba NPD nemá společnou základu s jinými nacionalistickými stranami. Samozřejmě je tam i jazyková nebo kulturní bariéra. Ta angličtina je v komunikaci a organizaci sjednocujícím prvkem.

Poslední otázka: jaké téma je pro vás momentálně nejdůležitější a jaké máte plány do budoucna?

Těch témat je několik, ale mým hlavním tématem je teď „viktimologie“, filosofické a psychologické dopady viktimologie. Proč se některé oběti upřednostňují a jiné se za oběti vůbec nepokládají. Dále se věnuji překladům Alaina de Benoista z francouzštiny do angličtiny. Zabývám se také moderní historií Německa a Evropy.

Chtěl byste na závěr něco vzkázat Čechům, kteří si přečtou náš rozhovor a zajímají se o vaší práci?

Prosím, nezapomínejte, že nacionalismus není hobby, ale váš osud. Buďte vždy kritičtí a skeptičtí, hlavně vůči těm hrozným moderním médiím.